

Vi ønsker ligeledes at få et overblik over, hvor mange dette overhovedet vil berøre.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Man kan vel uden overdivelse betegne dette lovforslag som lex Fisker-Kaj, og arbejdsministeren skal ikke have utak eller høre bebrejdelser for, at han nu gennem et lovinitiativ griber ind i denne ulykkelige sag. At der burde have været grebet ind i sagen for længe siden, kan man naturligvis ikke bebrejde den nuværende, nyudnævnte arbejdsminister.

Det Konservative Folkeparti kan støtte, at modtagere af overgangsydelse får samme regler for selvstændig erhvervsvirksomhed som modtagere af efterløn. Og der er ikke noget at sige til, at modtagere af overgangsydelse kan have svært ved at forstå, at de ikke skal have den samme mulighed for i begrænset omfang at udøve selvstændig erhvervsvirksomhed som efterlønsmodtagere.

Vi kan også tilslutte os den lidt kringledede overgangsregel i forslaget. Denne regel giver mulighed for, at Fisker-Kaj og andre, som er løbet ind i det samme problem, kan ansøge om at indtræde i ordningen igen. Det finder vi rimeligt.

Ministerens forslag indeholder herudover et par ændringer af mere teknisk karakter. Disse ændringer vil vi analysere nærmere under udvalgsbehandlingen, før vi tager endelig stilling.

Men jeg vil gerne allerede nu give udtryk for en helt principiel betænkelighed ved forslaget om at erstatte begreberne »normale ugentlige arbejdstid« og »sædvanlige ugentlige arbejdstid« med et bestemt timetal, altså 37 timer, i selve lovtæksten. I Danmark har vi jo ikke tradition for at lovgive om arbejdstid; vi fastsætter arbejdstiden gennem kollektive overenskomster på arbejdsmarkedet, og det tror jeg arbejdsministeren er fuldstændig klar over.

Derfor er det efter min opfattelse principielt betænkeligt gennem lovgivning at fastsætte den normale eller sædvanlige ugentlige arbejdstid til et bestemt timetal. Og ministeren skal faktisk have ganske gode argumenter for dette forslag, hvis vi skal overvinde vores principielle modstand.

Vi er naturligvis ikke modstandere af forenkling, men der er nogle principper her, som man skal være meget, meget omhyggelig med. Men under alle omstændigheder vil vi medvirke til

en positiv og konstruktiv udvalgsbehandling af forslaget.

Aage Frandsen (SF):

Lovforslaget indeholder to hovedelementer, hvoraf det ene nok er af mere teknisk karakter, men dog alligevel har nogle klare konsekvenser for de mennesker, som det drejer sig om. Det kan vi godt støtte, for det er tilsyneladende en forenkling.

Men jeg vil spørge ministeren om det, som også hr. Knud Erik Kirkegaard var inde på, nemlig spørgsmålet om udtrykket »en normal ugentlig arbejdstid på 37 timer«: Hvis arbejdstiden ved de næste overenskomstforhandlinger kommer ned på 36 timer, er forudsætningerne for det her så ændret, og skal lovtæksten så også ændres, og er det hensigtsmæssigt?

Vi kan godt støtte den del af det, men vi vil altså se nærmere på nogle af de mere tekniske ting i lovforslaget.

Med hensyn til det andet hovedelement er det jo et eksempel på, at når der opstår en sag omkring en enkelt person, er man i stand til at sætte hele verden i bevægelse – i hvert fald i Danmark og måske især i Nordjylland – men hvis det drejer sig om en hel masse mennesker, som i virkeligheden også er i klemme i forhold til nogle regler, men hvor det altså ikke er personificeret på en eller to personer, så kan tingene køre, som de altid har gjort, og så gør man ikke rigtig noget ved det.

Og med hensyn til det eksempel, vi har her, og som ministeren prøver at rette op på ved at gøre det muligt også at være selvstændig eller arbejde ved siden af, selv om man får overgangsydelse, har vi jo kendt disse regler altid og vidst, at de er, som de er. Og gennem tiderne er der flere mennesker, der i Arbejdsmarkedsudvalget har fortalt os, at de synes, reglerne var uheldigt indrettet, og vi har vidst, det var sådan.

Og jeg har også over for den tidligere arbejdsminister sat spørgsmålstegn ved, om det nu var rimeligt, at det var sådan. Men sådan var det altså, og derfor er det her et eksempel på, hvordan vi lovgiver på grundlag af nogle konkrete eksempler, som vi i øvrigt har vidst var, som de var. Og at sanktionerne i a-kasselovgivningen kan være ekstremt barske, ved vi jo også godt. Der er måske nogle i højre side af salen, der ikke altid vil vedkende sig, at de er ekstremt barske, men det er de.